

CARMEN GRATVLATORIVM, ¹⁶¹⁷
AD SERENISSIMVM,
POTENTISSIMVM. ET INVIC-
tissimum Monarcham,

IACOBVM,

Id nominis sextum, Magnæ Britanniaë,
Francia, & Hiberniaë Regem,
FIDEI DEFENSOREM, &c.

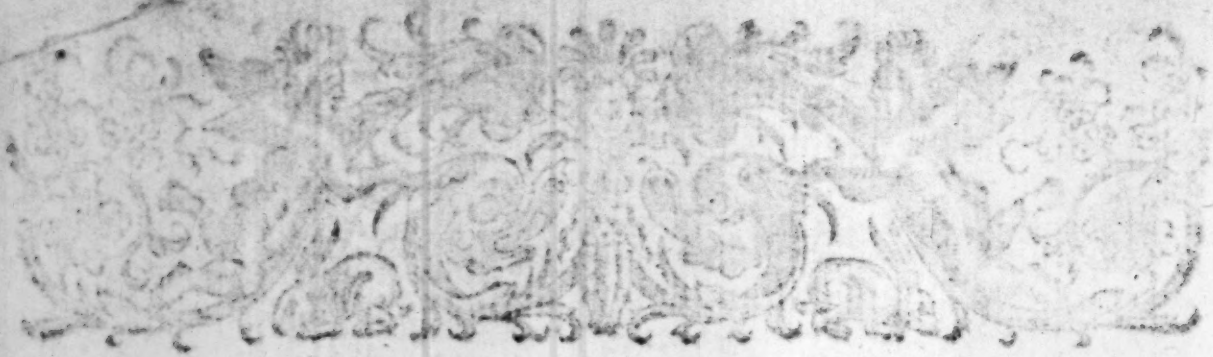
AVTHORE SAMVELE KELLO, SCOTO,
Academia Edinburgensis Alumno.

EDINBURGI,

Excudebat Andreas Hart, ANNO DOM. 1617.

AD SERENISSIMUM
POTENTISSIMUM ET INVIC

ELISABETHAM MONARCHAM

IACOBVM

IN OMNIBUS LEXIBUS MAGNE BRITANNIE

FRANCIE ET NORMANNIE REGIS

FIDELI DEFENSORIS, &c.

AUTHORE SAMUELIS KELLY, SECRERO
ACADEMIE BRITANNICAE

EDINBURGI

Excusavit Andrew Hall, Anno Dom. 1817

A D

SERENISSIMVM, POTENTISSIMVM,
ET INVICTISSIMVM MONARCHAM,
I A C O B V M,
MAGNÆ BRITANNIÆ,
FRANCIÆ & HIBERNIÆ
REGEM, &c.

Ille ego, qui prius erubui strepere inter Olores,
Atq; humilis cessi, tanquam Saliunca Rosetis:
Ille ego, qui tremulis viridate sub arbore lymphis
Accumbens, tremulas valui nec vincere voces
Illarum, tremulas tremula nec fingere voce:

Ille ego, quem pepulit Pallas, quem spreuit Apollo,
Quemque Aganippæ numero excludere camœnas:
Quem doctis Doctrina choris comitata reliquit
Segnitiei in thalamo viduum torpentis amuso:
Quem miserata mei brachiis Inscitia blandis
Implicuit, subitque tori modo iura perosi.

Ecce tibi, O foelix avi decus, aurea aviti
Lux regni, Rex forma ingens, ingentior armis:
Carmen, at invita aggredior diducere Musa.

A 3

Sed

CARMEN GRATULATORIVM.

Sed velut illuni lassus sub nocte viator,
Tendit vbi in bivium, via fit divisa, repente
Contrahit hic gressus, titubante & mente volutat,
Qua properet, qua flectat iter, retrone recedat:
Sic cura incertum, nunc huc, nunc jactat & illuc,
Nunc simul in partes, animus diducitur, ambas:
Nec venit in mentem, quo te facilemque, bonumque
Alloquar affatu, vel quo te munere donem.

An tibi, chara Deum soboles, persolvere grates,
Atque tuam claris virtutem extendere factis
Pro meritis tentabo tuis? persolvite vates,
Non opis est nostræ, validis jam extendite nervis
Palladiique chori; nec enim mihi sævus Apollo
Enumerare finit, nec me fecere Poëtam
Pierides: nec si hoc equidem mihi Iuppiter ipse
Spondeat, incompto sperem comprehendere metro.

An tibi, chara Deum soboles, depromere donum
Quale Tagus profert, Tmolus, Pactolus, & Hermus
Pro meritis tentabo tuis? Nil divitis auri,
Nil zenii vt traderem nunc officiosus amoëni.

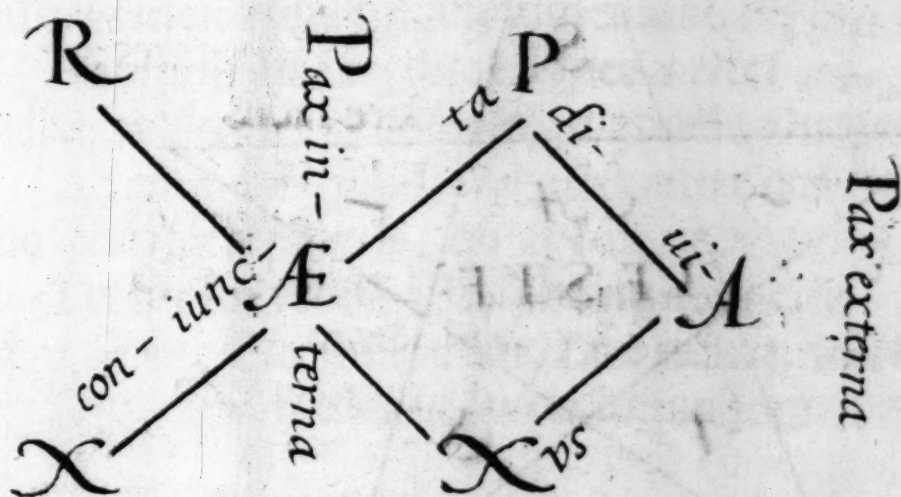
Ecce sed Aonidum decus, & pietatis auitæ
Lux, tibi Musa audax sua inania munera profert,
Musa, sui trepidans primi formidine partus,
Musa, Heliconacis tenerisque exosa puellis,
Metra hæc cur ausa est rogites rudis edere Musa,
Metra, nec Altiloquæ dextra reparata Minervæ?
Audacem cœptis fecit tua candida virtus:
Et quia tu duro custodis tempore Musas,
Et quia, Musarum teneris tū Prætor alumnis.

Accipe

CARMEN GRATULATORIVM.

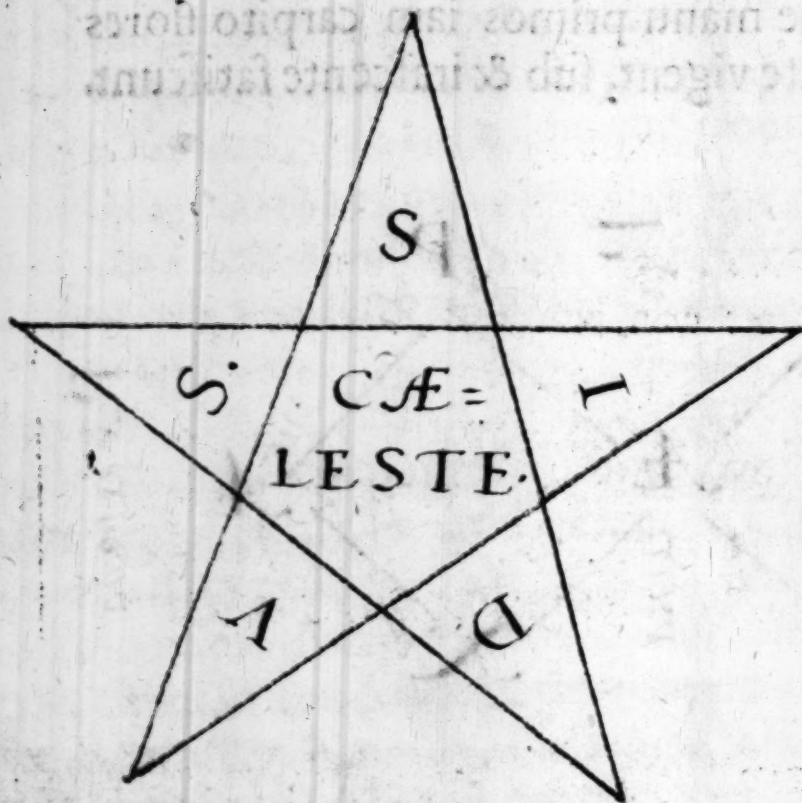
Accipe (parva licet) quæ nec splendore, tuove
 Digna gradu (quis enim te digna rependere possit)
 Illius & Candore tuo perpende labores,
 Munificaque manu primos iam carpito flores
 Qui arridente vigent, sub & irascente fatiscunt.

CHRISTVS & Orbis amat tua te, procul ergo recessit
 Mars rigidus, tua te **C**HRISTVS & Orbis amat.
CHRISTVS & Orbis amat tua te, tibi corporis ergo
 Ac animæ dupla est Pax, quia duplus Amor;
 Pax animæ est amor Altisoni, Pax corporis, Orbis
 Est amor: ergo duplex Pax quia duplus Amor;
 Duplus amor duplicem nexum fecere perarctum;
 Nexuit ille Diis, nexuit iste viris:
 Pax dupla, & duplicem tibi contribuere corollam:
 Una corolla solo est, vna corolla polo est.

CAR.

CARMEN GRATULATORIVM.

Carmen ex literis in hoc Pentagono conflatum.

TU luces aliis, sic **SIDVS** es: est tua vita
Coelica, **CÆLESTIS** sic es, sed & addite, sic tu
SIDVS CÆLESTE es, tua diu sit coelica vita.

AMPLIFICATIO.

STELLA BRITANNORVM, Sol Orbis, Fama perennis
Sceptraferum, ætherii Spes peramoena Poli.

Stella,

CARMEN GRATULATORIVM.

Stella, cui Coelum patria est, cui fertilis alvum
Terra domus, quis tunc major in imperio?
Nocte dieque nites, dum Sol quoque sydera pallent;
Splendidior tunc es, Soleque syderibus.
Nocte dieque nites, dum Sol quoque sydera pallent:
Tunc debent radiis sydera, Solque tuis.
Cum veniente die fulges, fugiente refulges,
Phosphorus hic, illic Hesperus alter eris.
Hesperus alter eris, noctem quia pacis adurges,
Ac animæ requies, Hesperus alter eris,
Phosphorus alter eris, quia Nox cum ignava premebat,
Tu lucem vrsisti, Phosphorus alter eris.
Cum sine te Pax nulla adsit, Lux nulla nitescat
Diu vivas, nostra ut Pax quoque Lux maneant.

Symphonia inter Solem & Regem.

SOL: Solis: Soli: Solem: Sol: Sole: per orbem
Solus: luce omnes: nebulæ: fur: alter: & omne:
Currit: ovant: obstantque: fugit: nequit esse: revivit:
Rex: Regis: Regi: Regem: Rex: Rege: perenni
Hic: Pace: & pacem: mundus: quoque regibus: absque:
Vivet: ovant: dedit: haud dabit: excellisque: fatiscit:
Fama: ac omnia: amor: similem: virtutibus: omne.

CARMEN GRATVLATORIVM.

Sol Regis: Soli Regem: Sol Rege fatiscit.

Effigies: placet & te cernere: & absque sodali.

Rex solis: Regi solem: Rex sole fatiscit.

CUM Symphoniaco procedant carmina metro;
Tunc symphonice Rex quoque Phoebus eris:

Magnus in Imperio, regum quoque stemmate magnus:

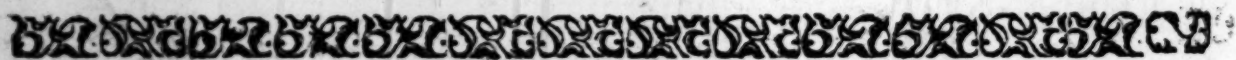
Luce Evangelii, maior at Ætherii.

Te dedit imperium hoc, homines super esse trimembre:

At tua lux nitidum te super esse polum.

Quam precor axe diu lucet Berecyntia proles

Illæsa hæc tam diu lux micet imperio.

Mira canam, quia mira viro decet edere miro:

Mira decentque virum non nisi Mirificum.

Mira canam, cum tu cunctis mirabilis adsis,

Lumen habet per te Scotia, tu per eam.

Mira quidem, sed mira magis, mihi Musa recenset,

Regius & patriæ gnatus es, atque Pater.

Mira quidem, sed adhuc nobis miranda super sunt

Partu vno Divæ te genuere Duæ

Scotia te genuit, patriæ tu lumina gignis:

Lumen habet per te Scotia, tu per eam.

Scotia te genuit, patriæ tu numina gignis

Regius & patriæ gnatus es atque pater.

Scotia te genuit, genuit te Gallica conjunx

Partu vno Divæ te genuere Duæ.

Subter

CARMEN GRATVLATORIVM.

SVbter vt ætheris tendit laquearibus Aer,
Aer odoriferam Vestam, tum cæcula Ponti
Membra fovens gremio, & Zephyris spirantia blandis.
Omnia lætificans, nitidus quem Cynthus aureis
Desuper irradiet liquidi fulgoribus ignis.

Haud secus, O proavis, atavisque ingentibus ingens,
Fama tua, (auratis oblectans omnia pennis,
Omnia, virtutisque tuæ splendoribus implens)
Vsque Atlantiadum, volat acer ad ora sororum,
Et Phaetontiades patulas se adremigat oras.

In tantum spe tollit avos nam nemo, vel armis
Egregios: tantum non se jactavit alumno
Scotia, magnanimū genetrix foecunda virorum.

Ecquis erit dignus virtutum præco tuarum
Rex ingens? ecquis merita qui laude laceffet
Astra tui? afflatis qui perstrepet omnia buccis:
Non ego, sed veluti rores studiosa madentes
Carpit apis, summosque legit nisi gramine succos.
Sic mare virtutum ingrediens nisi summa tuarum
Percurram, tua magna inopem me copia fecit.

En tua sancta fides patulum celebrata per orbem,
Sancta tibi, sanctosque Deus commendat, & ipsos
Hortatur, vera sub religione tueri.

Non tam purpureæ es decoratus honore corollæ,
Quam decorans, animæ raris, tum corporis amplis
Dotibus, ingenio, insignisque Aganippidos amne.
Ei age & egregios fama fer ad astra Britannos
Dīs genite, & geniture Deos, tu cuius, & annis,
Et generi fatum indulget, Cui magnus Olympi

Rector,

CARMEN GRATULATORIUM.

Reſtor, avis, ataviſque ſimul dedit eſſe potentem.
Fortunata nimis quæ talem ſæcla tulerunt:
Et fortunati qui te genuere parentes:
Fœlices nimium queis contigit eſſe Britannos;
Imperioque tuo dederit parere potenti,
Rex ſuperum: His etenim per te tum ſæcula vere
Aurea, per multos pacem conceſſit & annos.

Quo me turbatum trahit improba copia rerum:
Quo feſſum rapiunt divini carmina vatis:
Carmina divini vatis, vel Apolline digna.
Quid repetam quoties primis te miror ab annis,
Ante annos animumque tuum, mentemque virilem:
Quam facilis, mitis, clemens, affabilis & quam.
Non mihi ſi linguæ totidem, totidemque darentur
Ora, ſoni totidem, ſcatent quot in æquora lymphæ.
Verſibus innumerâs poſſem percurrere laudes.
Cœpta ſequi deſiſte, modumque impone labori
Muſa tuo, dictis ſemper majora ſuperſunt.

Ad Principem ſeu Solem Orientem.

PHœbus cum Eois nitidum caput exerit vndis:
Cum curſum & rapidis fervidus vrget equis.
Cum croceis Aurora genis fulgeſcere cœpit,
Boſphorus & rutilo cum vigil axe micat.
Tunc tacitus piceum mundus deponit amiſtum,
Membraque veſtitu millicolore tegit.
Tunc radiis vmbroſum implet ſplendentibus orbem:
Tunc fugit exeſis fur latitare locis.

Tunc

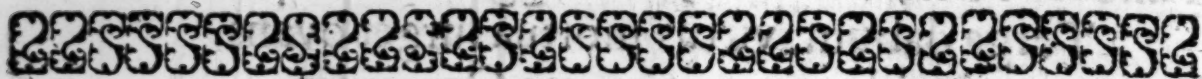

CARMEN GRATULATORIVM.

Tunc volucres tremulas renovant in guttere Musas
Tunc volat ad solitum Rusticus acer opus.
Tunc flores, segetes, virgulta, hominesque, ferasque,
Tunc facie exhilarat, cuncta nitente sua.
Sic O Sol oriens, Iuvenum flos Magna Britannum
Spes Heliconiaci dulcis alumne chori.
Sic cum magne puer patrias tractabis habenas.
Scotia nunc *Scotia, Scotia* tunc fuerit
Tunc tenebræ, scelerum, vitii agglomeransque caterva,
Terga dabunt, virtus mortua surget ovans.
Tunc artes lepidæ, tunc otia grata Camœnis
Tunc florent Paphii mitia castra Dei.
Tunc Pallas, Charitesque, Themis, tunc doctus Apollo,
Tunc rediunt teneris turba novena choris.
Spes eris vna gregis vatum, tutorque Minervæ,
Castadiumque chori splendor & vnus eris *Castadiumq₃*
Unus eris mœcham (sic me Deus incitat augur)
Qui Babyloniacam robore & arte premet.
Gemmula, Solque, decus, patriæ, mundique, Britannum,
Sæcli, artis, vitii, gloria, luxque, tremor.
Cæsaris invicti proles, pia cura Deorum,
Delitiæ iuuenum, delitiæque senum.
Ecce vt sollicito cuncti incendantur amore
Munera munifica larga referre manu.
Fundit Arabs, funditque Tagus, tibi Dædala tellus,
E gremio Tethys cærule fundit opes.
Serta Cypris tibi fert, virides fert gloria lauros,
Fert tibi Pierias Calliopeia fides.
Dat Charitesque Charis, dat & Hermes mentis acumen,
Tela tibi ac arcum datque Cupido suum.

CARMEN GRATULATORIVM.

Dat tibi Mars animum, certatim Dique Dixque
 Infundunt gnato munera larga suo.
 Sed mihi nec Gangis, cultæ nec dona Minervæ
 Adsunt, quæ meritis sunt satis apta tuis.
 Votata tamen remanent, fasque est dare munera votis,
 Fundam igitur magno vota precesque Deo.
 Ut cum Nestoreos faustosque peregeris annos,
 Te rapiat Divum post pia fata DEVS.

IN ROMAM.

Mucroni & Amor retroleges.

Mucroni	{	prostravit	{	velut improbus vrbes
		amOR		cy suajupcam scqia

Roma.

ALIVD.

Amor à multis non si egena, impura per et-osa ero-pue-lla

Amor à multis non si egena, impura per et-osa ero-pue-lla

Proclamatia Papa.

NOs condonamus nobis præmia deferentibus nefaria
 quæ lubet, iisque gloriam summo æthere signamus, sed
 contrario nihilo vnquam afficientibus, errata irrasa fore con-
 juramus, mortemque in æternum, sævientes flammæ imo
 tormentum inexpiabile vna irrogamus.

Anna.

*Anagrammatica ejusdem expositio, nec addita, nec ab-
tracta, nec mutata ipsius litera.*

ECce, adsum ego, an homo? non, sed brutum, terræ glu-
ma, nutrixque vitii, summa nausea piis, solusque infestis-
simus, irrimator mundi, nihilque boni amans, offa Cerbero,
flabrumque rumoris, nec non egenis inamabilis, & frustra-
tor Reip. Romanæ, O jam insana mea fata moerete.

I N P A P A M.

TU Pater es, gnati tibi sunt, at foemina nulla
Nota tibi, tunc tu mater es atque pater.
Bestia rara quidem, nigroque simillima Diti
Cycno inquam, tu nunc Hermaphroditus eris:
Vt tibi, sic Diti sunt gnati at nulla marita,
Ergo pares, quid non? gnatus es, ille pater.
Cum generosa tibi tam stirps, es jure tricornis,
Oh tricornatus, Spes Barathri oh Latii.

T E Δ O Σ.
